

Sygn. akt II K 108/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ropczycach II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Anna Zięć

Protokolant Ewa Mazur

Prokurator Janusz Nyzio

po rozpoznaniu w dniach 1.12.2015 r. , 17.03.2016r sprawy

R. R. s. E. i J. zd. T. , ur. (...) w R. , zam. R. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

W dniu 6 marca 2015 roku w K. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała A. P. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia pięściami po twarzy oraz kopał po głowie skutkiem czego doznał on obrażeń ciała w postaci : urazu głowy, złamania wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie prawej z przemieszczeniem oraz złamania kości nosa bez przemieszczenia , a obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o przestępstwo z art. 157§1 kk

u z n a j e

I. oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu ,stanowiącego przestępstwo z art.157§1kk za czyn ten na podstawie art. 157§1kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II na podstawie art. 46§1kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. P. kwotę 2000zł (dwa tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

III na podstawie art 627kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 297,15 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych piętnaście groszy).

SSR Anna Zięć

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 marca 2015r., ok. godz. 19,00 A. P. przebywał w sklepie prowadzonym przez U. A. w miejscowości K.. Oprócz pokrzywdzonego w sklepie tym przebywali m.in. U. A. oraz P. Ż.. Przebywając w w/w sklepie (...) znajdował się w stanie znacznej nietrzeźwości. W pewnym momencie do sklepu prowadzonego przez U. A. weszli R. R. i M. B.. Po wejściu do sklepu (...) zaczął bawić się telefonem komórkowym . W reakcji na to pokrzywdzony podszedł do oskarżonego usiłując wyrwać mu telefon z ręki, przypuszczał, że w/w go nagrywa. . Wówczas R. R. uderzył w twarz A. P., skutkiem czego upadł on na podłogę. Następnie R. R. jeszcze kilkukrotnie uderzył pięścią w twarz A. P. oraz kilkukrotnie kopnął w

głowę pokrzywdzonego, po czym wraz z M. B. wyszli za sklepu, udając się w nieznanym kierunku. Następnie U. A. wezwwała karetkę pogotowia, która przewiozła pokrzywdzonego do szpitala w S. M., a następnie do szpitala w R..

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 69

częściowo zeznania A. P. k. 4, 69-70

zeznania U. A. k. 83

zeznania M. B. k. 15-16, 83

częściowo zeznania P. Ż. k. 13-14, 84

protokół użycia urządzenia alcotest k. 2

karta informacyjna k. 6

W wyniku uderzeń i kopnięć zadanych przez oskarżonego A. P. doznał urazu głowy, złamania wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie prawej z przemieszczeniem, złamania kości nosa bez przemieszczenia, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała pokrzywdzonego na okres powyżej siedmiu dni.

dowód: karta informacyjna k. 6

opinia sądowo lekarska z dnia 9.04.2015r. k. 17

R. R. ma 35 lat, obecnie jest zatrudniony w firmie (...) za wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1.400 zł, na utrzymaniu ma jedno dziecko. Oskarżony był uprzednio skazany za czyn z art. 157§1 kk, za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przedmiotowego czynu dopuścił się w okresie próby.

dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 69

karta karna k. 22-23

odpis wyroku SR w Dębicy z dnia 12.08.2014r. sygn. akt VII K 190/14 k. 25

W swoich wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, twierdząc, iż uderzył pokrzywdzonego pięścią w twarz oraz kopał go w reakcji na próbę zaboru mu telefonu przez pokrzywdzonego.

Walorem wiarygodnego dowodu obdarzył Sąd wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, opisując okoliczności jego popełnienia albowiem podana przez oskarżonego wersja przedmiotowych wydarzeń znajduje potwierdzenie w zeznaniach A. P., U. A., M. B. i P. Ż. .

Za wiarygodne uznał Sąd zeznania A. P., złożone w postępowaniu sądowym, w których podał on, iż oskarżony w reakcji na próbę zaboru mu telefonu

przez pokrzywdzonego, uderzył pokrzywdzonego w wyniku czego upadł on na płytki, a następnie kilkakrotnie kopnął w twarz leżącego na ziemi pokrzywdzonego.

Sąd uznał natomiast za niewiarygodne zeznania A. P., złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których podał, iż po wejściu do sklepu to oskarżony wszczął utarczkę słowną z pokrzywdzonym w trakcie której bez powodu zaatakował pokrzywdzonego.

Podana przez pokrzywdzonego w postępowaniu przygotowawczym wyżej opisana wersja wydarzeń jest bowiem sprzeczna z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonego, zeznaniami U. A., zeznaniami M. B., z których wynika, iż

pokrzywdzony został zaatakowany przez oskarżonego w trakcie próby wyrwania przez pokrzywdzonego oskarżonemu telefonu.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania P. Ż., złożone w postępowaniu przygotowawczym, w których podał, iż oskarżony bez powodu podszedł do pokrzywdzonego, a następnie zaatakował go, Przeczą temu wyjaśnienia oskarżonego, zeznania M. B. i zeznania pokrzywdzonego złożone przed Sądem, jak również zeznania jakie w/w złożył przed Sądem.

Za wiarygodne uznał zaś Sąd zeznania P. Ż. złożone w postępowaniu sądowym, w których podał on, iż powodem zaatakowania pokrzywdzonego przez oskarżonego była kłótnia o telefon. Ta wersja koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego z zeznania M. B. i zeznaniami pokrzywdzonego złożonymi przed Sądem.

Za wiarygodne uznał Sąd zeznania U. A. i zeznania M. B. albowiem są one jasne i spójne, a podana przez świadków wersja przedmiotowych wydarzeń znajduje potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego, części zeznań A. P. i części zeznań P. Ż..

Walorem wiarygodnego dowodu obdarzył Sąd opinię sądowo lekarską z dnia 9.04.2015r. albowiem jest ona jasna i pełna. Przedmiotowa opinia odpowiada na wszystkie postawione biegłemu pytania określając obrażenia doznane przez pokrzywdzonego podczas przedmiotowych wydarzeń oraz możliwy mechanizm ich powstania.

Sąd dał wiarę pozostałym występującym w sprawie dokumentom albowiem zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w granicach ich kompetencji, a żadna ze stron nie kwestionowała ich treści.

Sąd zważył co następuje:

Przestępstwa z art. 157§1 kk dopuszcza się ten kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający dłużej niż 7 dni,

W przedmiotowym stanie faktycznym oskarżony, podczas wyżej opisanych wydarzeń, zadawał pokrzywdzonemu uderzenia pięściami po twarzy oraz kopał go po głowie skutkiem czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy, złamania wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie prawej z przemieszczeniem oraz złamania kości nosa bez przemieszczenia, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej dni siedmiu. Zasadnym jest więc uznanie, iż przedmiotowy czyn oskarżonego wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 157§1 kk.

Wskazać należy, iż celem działania oskarżonego, polegającego na zadawaniu pokrzywdzonemu uderzeń i kopnięć, nie była chęć zapobieżenia zaborowi przez pokrzywdzonego telefonu oskarżonemu, a działania pokrzywdzonego, związane z takim zaborem, były jedynie pretekstem do zadawania mu uderzeń i kopnięć przez oskarżonego, które wykraczały poza działanie niezbędne do uniknięcia przez oskarżonego zaboru jego telefonu przez pokrzywdzonego. Po otrzymaniu bowiem uderzenia w twarz od oskarżonego, pokrzywdzony przewrócił się na podłogę i wówczas oskarżony zadał mu większość uderzeń w twarz, a nadto kopał go po głowie. Zatem oskarżony zadał pokrzywdzonemu większość uderzeń w twarz, a nadto kopał go po głowie, wówczas gdy pokrzywdzony zaniechał jakichkolwiek działań związanych z próbą zaboru oskarżonemu telefonu, a nadto wówczas gdy pokrzywdzony, z uwagi na położenie w jakim się znajdował, takich działań nie był w stanie podjąć. Brak więc podstaw do rozpatrywania działań oskarżonego w kategoriach obrony koniecznej, w tym też jej przekroczenia. Oskarżony z racji swojego wieku z całą pewnością miał pełną świadomość tego, że zadając pokrzywdzonemu silne uderzenia pięścią w okolice twarzy, kopiąc go po głowie może spowodować u niego poważne obrażenia ciała, mimo to nie zaniechał swojego działania mając ku temu pełną możliwość, zadawał uderzenia i kopniaki w okolice głowy mając pełną świadomość tego, że może spowodować u pokrzywdzonego poważne obrażenia ciała i na to się godził.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 6 marca 2015 roku w K. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała A. P. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia pięściami po twarzy oraz kopał po głowie skutkiem czego doznał on obrażeń ciała w postaci : urazu głowy, złamania wyrostka kłykciowego żuchwy po stronie

prawej z przemieszczeniem oraz złamania kości nosa bez przemieszczenia , a obrażenia te spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej dni siedmiu, a stanowiącego przestępstwo z art.157§1kk za czyn ten na podstawie art. 157§1kk skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Określając wobec oskarżonego wymiar kary Sąd miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego determinowany jego dojrzałym wiekiem i doświadczeniem życiowym uzasadniającymi przekonanie, iż oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z naganności swojego postępowania.

Określając wobec oskarżonego wymiar kary Sąd miał na uwadze również wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego z jednej strony determinowany następstwami jakie czyn oskarżonego miał dla zdrowia pokrzywdzonego, a z drugiej strony determinowany okolicznościami popełnienia przez oskarżonego przedmiotowego czynu, Sąd miał na uwadze fak, iż czyn oskarżonego był związany z nieodpowiednim zachowaniem pokrzywdzonego wobec oskarżonego, jednakże zachowanie oskarżonego po tym jak pokrzywdzony po pierwszym uderzeniu upadł na posadzkę nie znajduje żadnego wytłumaczenia.

Zważywszy, iż oskarżony był uprzednio skazany za czyn z art. 157§1 kk, za który wymierzono mu karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, przestępstwa tego dopuścił się w okresie próby, a więc kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie zapobiegła powrotowi oskarżonego do popełnienia podobnego przestępstwa, Sąd uznał, iż jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności może zapobiec powrotowi oskarżonego do popełnienia przestępstw i może stanowić jedyną i słuszną reakcję karną za przypisany oskarżonemu czyn. W ocenie Sądu wymiar tej kary jest adekwatny do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu.

Na podstawie art. 46§1kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. P. kwotę 2000zł (dwa tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Określając wysokość przedmiotowego środka kompensacyjnego Sąd miał na uwadze rozmiar obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego w wyniku przedmiotowego czynu oskarżonego.

Mając na uwadze wynik postępowania Sąd na podstawie art 627kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 297,15 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych piętnaście groszy). Koszty te nie są wysokie i skazany powinien je uiścić.

SSR Anna Zięć